

gifters Udredelse mod, hvad der nu er gjældende Ret. — Et lignende Forhold finder Sted med Hensyn til Udgifterne til Kur og Pleie til Personer, der lide af veneriske Sygdomme, hvilke Udgifter efter Loven afholdes ved Ligning paa Kjøbstæderne og vedkommende Amtsraadskreds efter Folketal.

I **3die Kapitel**, om **Forsørgelsesmaaden**, er det forbudt at lade de fattige forsørges ved, at de gaa paa Omgang eller sættes til Licitation til Kommunens Beboere. Der er dernæst givet en ny Bestemmelse om, at Fattigbestyrelsen kan øve et vist Tilsyn med dem, der nyde Fattigunderstøttelse, gennem dertil skikkede villige Mænd og Kvinder. Forøvrigt afvige Bestemmelserne i dette Kapitel ikke synderlig fra den hidtil gjældende Ret.

**4de Kapitel**, om **Fattigvæsenets Myndighed og om Fattigunderstøttelsens Virkning paa den trængendes retlige Stilling m. m.**, fastslaar som en ny Regel, at naar en Person, der tidligere har modtaget Fattighjælp, ikke i de sidst forløbne 5 Regnskabsaar har modtaget saadan Hjælp til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse helt eller delvis paahviler ham, skal Kommunalbestyrelsen paa hans derom fremsatte Begjæring være pligtig til at eftergive ham den Understøttelse, han i sin Tid har modtaget, saafremt han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Æresopreisning eller er under Tiltale for en saadan Handling, og det derhos ikke af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted skjønnes, at han har Evne til at tilbagebetale Understøttelsen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller Opfyldelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt. Eftergivelse kan finde Sted, naar den paagjældende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af